

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΖΥΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΣΤΥΓΚΡΙΣΙΣ ΖΥΓΙΩΝ.	Άγγλικά Σιτάρια.	Άριθ. ἴσος με 100 λίτρας Άγγλικάς.
Άγγλία Λίτρα*	7,000	100·000
Άμστελδαμον Λίτρα	7,625	91·803
Γαλλία Λίτρα Συνήθης	7,717	90·708
	Κιλόγραμμα	45·354
Μόναχον Λίτρα	8,656	80·868
Προυσσία Λίτρα	7,218	96·979
Ρώμη (Νεωτέρα) Λίτρα	5,234	133·741
Ρώμη (Άρχαία) Λίτρα	5,174	135·291
Ρωσσία Λίτρα	6,318·5	110·785
Ίσπανία Λίτρα	7,101	98·577
Σβεκία Λίτρα	6,563	106·658
Βιέννα Λίτρα	8,645	80·972

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΜΕΤΡΑ ΜΗΚΟΥΣ.	Άγγλικοί Δακτύλοι†.	Άριθ. ἴσος με 100 Άγγλ. πόδας.
Άγγλία Πούς	12·00	100·000
Άμστελδαμον Πούς	11·41	105·171
Γαλλία Πούς Βασιλικός	12·78	93·896
	Μέτρον	39·37
Μόναχον Πούς	11·37	105·540
Προυσσία Πούς Ρηνολαδικός	12·35	97·166
Ρώμη (Άρχαία) Πούς	11·60	103·448
Ρώμη (Νεωτέρα) Πούς	11·72	102·389
Ρωσσία Πούς	13·75	87·272
Ίσπανία Πούς	11·12	107·913
Σβεκία Πούς	11·68	102·739
Βιέννα Πούς	12·45	96·385

ΟΔΟΠΟΡΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΜΗΚΟΥΣ.	Άγγλικά Τάρδαι.	Άριθ. ἴσος με 100 Άγγλ. μίλια.
Άγγλία Μίλιον	1,760	100·000
	Μίλιον γεωγραφικόν	2,025
Ίρλανδία Μίλιον	2,240	86·913
Σκωτία Μίλιον	1,984	78·571
Γαλλία Χιλιόμετρον	1,093	88·709
	Δεύγα ταχυδρομική	4,263
	Δεύγα θαλάσσιος (πλημοίαις)	6,076
Γερμανία Μίλιον γεωγραφικόν	8,101	28·966
	Μίλιον μακρόν	10,126
	Μίλιον βραχύ	17·381
Όλλανδία Μίλιον	6,859	25·659
Προυσσία Μίλιον	8,101	21·725
Ρώμη (Νεωτέρα) Μίλιον	8,237	21·367
Ρώμη (Άρχαία) Μίλιον	1,628	108·108
Ρώμη Μίλιον	1,611	109·249
Ρώμη Μίλιον γεωγραφικόν	2,025	86·913
Ρωσσία Βέρστιον	1,167	150·814
Ίσπανία Δεύγα κοινή	7,416	23·732
	Δεύγα δικαστική	4,685
Σβεκία Μίλιον	11,700	37·972
		15·042

* Η Άγγλική λίτρα περιέχει σχεδόν 145½ Τουρκικά δράχμια· 1 οκά=2¼ λίτρας· οκάδες 40¼ ισοδυναμούν με 112 Άγγλικάς λίτρας.

† Ο κοινός Τουρκικός πήχυς συρρίσταται από 27 Άγγλικούς δακτύλους· ή Άγγλική Τάρδα περιέχει 36 δακτύλους, ήτοι 1½ πήχυν.

ΓΗΣ ΜΕΤΡΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΑ

	Άγγλικά τετραγωνικά Τάρδαι.	Άριθ. ἴσος με 10 Άγγλ. στρέμματα.
Άγγλία Acre	4,840	10·000
Σκωτία Acre	6,150	7·869
Ίρλανδία Acre	7,840	6·173
Άμστελδαμον Morgen	9,722	4·978
Γαλλία Hectare	11,960	4·046
Προυσσία Morgen	3,053	15·853
Ρώμη (Νεωτέρα) Pezza	3,158	15·196
Ρώμη (Άρχαία) Jugerum*	3,093	15·648
Ρωσσία Dessetina	13,066·6	3·704
Ίσπανία Fanegada	5,500	8·800
	Arranzada	4,623
Σβεκία Tunneland	5,900	10·469
Βιέννα Joch	6,889	8·203
		7·025

* Δύο τρίτα του στρέμματος εξισούνται περίπου με των Ρωμίων τὸ Jugerum.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΗΣ.

ΑΙ ΓΡΑΦΑΙ, και ὡς ἀνθρώπινον μόνον σύγγραμμα, εἶναι μεγίστης προσοχῆς ἄξια· εἰς ἀπόδειξιν τούτου ἠδυνάμην νὰ φέρω πολυαρίθμους μαρτυρίας σοφωτάτων ἀνδρῶν· ἀλλ' ἀρκοῦμαι εἰς μίαν μόνην, τὴν τοῦ Ἰππέως Γυλιέλμου Ἰώνου, ἀνδρὸς, λέγει ὁ πολυμαθῆς αὐτοῦ βιογράφος, ὅστις διὰ σπανίων νοερῶν προτερημάτων ἀπέκτησε τοσαύτας γνώσεις τεχνῶν, ἐπιστημῶν, καὶ γλωσσῶν, ὅσας ὀλιγώτατοι μὲν ἄλλοι ἀπέκτησαν, οὐδεὶς δὲ ὑπερέβη. 'Επιμελῶς καὶ τακτικῶς ἐξετάσας τὰς ἀγίας Γραφάς, λέγει ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ, 'εἶμαι γνώμης, ὅτι περιέχουν πλειότερον ὕψος, καθαρωτέραν ἠθικὴν, ἀξιολογωτέραν ἱστορίαν, καὶ ὠραιότεραν εὐγλωττίαν, παρ' ὅσα δύναται τις νὰ συνάξῃ ἀπ' ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία, εἰς ὁποιαδήποτε γλώσσαν καὶ ἂν ἐγράφησαν.' Πόσον δὲ ἦτον ἱκανὸς νὰ κάμῃ τὴν παρατήρησιν ταύτην, καὶ πόσον ἐσήμαινε εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ, ἐμπορεῖ τις νὰ συμπεράνη ὅταν μάθῃ, ὅτι ἐγνώριζεν εἰκοσιοκτῶ διαφόρους γλώσσας, καὶ ὅτι εἶχεν ἀναγνώσειν τὰ καλλήτερα τῶν εἰς τὰς περισσοτέρας αὐτῶν ἐκδοθέντων συγγραμμάτων. Περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ κατὰ τὴν γνώμην τοιοῦτου ἀνδρὸς ἀνώτερος ὢλων ὁμοῦ τῶν ἄλλων βιβλίων τόμος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἦναι τόσον ἄνοστος καὶ ἀχαρις, ὅσον τινὲς φαντάζονται· ὅτι δὲ τοῦ ἐπαίνου τούτου, ἂν καὶ μεγάλου, δὲν εἶναι κατ' οὐδὲν ἀνάξιος, ἤθελεν εἶσθαι εὐκολον ν' ἀποδείξω διὰ καταλλήλων ἐξ αὐτοῦ ἀποσπασμάτων. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἠθικόν, ἢ εὐγλωττία, καὶ τὸ ὕψος του εἶναι τόσον πρόδηλα, καὶ τόσον γενικῶς ὁμολογούμενα, ὥστε δὲν ἔχουν διασαφηνίσεως χρεῖαν. Ἐὰν δὲ τινες νομίζωσιν, ὅτι ὑπερέτιμησε τοῦ βιβλίου τούτου τὰς ἱστορικὰς εἰδοποιή-

σεις, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ τὸ ἀναγνώσωσι μετὰ προσοχῆς· ἐξαιρέτως δὲ νὰ στοχασθῶσιν ὁποῖαν βοήθειαν παρέχει πρὸς ἐξήγησιν πολλῶν ἀλλῶς ἀνεξηγήτων φαινομένων, φυσικῶν, πολιτικῶν, καὶ ἠθικῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἰκανῶς ἐξηγεῖ, καὶ ἐπαγγέλλεται νὰ ἐξηγή, τὴν εἰς τὸν κόσμον εἰσαγωγὴν τοῦ ἠθικοῦ καὶ φυσικοῦ κακοῦ, καὶ τὴν ἐπακόλουθον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους παροῦσαν κατάστασιν. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εἴμεθα ὑπόχρεοι δι' ὅλας ὅσας ἔχομεν εἰδήσεις περὶ τῶν γεννητόρων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ περὶ τῶν πρώτων τοῦ κόσμου αἰῶνων· διὰ τὴν ἐξήγησιν πολλῶν ἀξιοσημειώτων παραδόσεων, αἵτινες ἐκτεταμένως ἐπεκράτησαν· καὶ διὰ σχεδὸν πᾶν ὅ,τι ἐξεύρομεν περὶ πολλῶν ποτὲ ἀκμαζόντων ἔθνων, καὶ μάλιστα τῶν Ἰουδαίων. Ἀπὸ τὴν βίβλον ταύτην βοηθούμενοι, ἐξηγοῦμεν τὸ πλῆθος τῶν γλωσσῶν, τὴν ἐξευτελισμένην τῶν Ἀφρικανῶν κατάστασιν, τῶν θυσῶν τὴν ἀρχὴν καὶ παγκόσμιον ἐπικράτησιν, καὶ ἄλλα πολλὰ ὄχι ὀλιγώτερον προσοχῆς ἄξια. Ἐνῶ δ' αἱ Γραφαὶ ρίπτουν φῶς εἰς τὰ ἐνταῦθα αἰνιττόμενα πράγματα, ἢ τῶν πραγμάτων ὑπαρξίς, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, συμβάλλει νὰ στερεώσῃ τῶν Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀξιοπιστίαν.

Σιμὰ τῶν ἐσωτερικῶν τούτων ὑπεροχῶν, αἵτινες κάμνουν τὴν Γραφὴν, μόνον ὡς ἀνθρώπινον γέννημα θεωρουμένην, ἀξίαν τῆς προσοχῆς πεπαιδευμένων καὶ ἐξευγενισμένων ἀνδρῶν, ὑπάρχουν διάφοροι τυχηραὶ περιστάσεις, καθιστάνουσαι αὐτὴν μάλιστα περισπούδαστον εἰς σκεπτικὸν νόας. Ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων μία εἶναι τὸ παμπάλαιον αὐτῆς. Τινὰ τῶν συγχροτούντων αὐτὴν βιβλίων εἶναι ἀναμφισβητήτως τὰ παλαιότερα τῶν σωζομένων φιλολογικῶν πονημάτων· οὐδ' εἶναι ἀπίθανον, ὅτι οἱ χαρακτῆρες τοῦ Ἀλφαβήτου πρώτον ἐχρησίμευσαν εἰς καταγραφὴν τινῶν ἀπ' αὐτὰ, καὶ ὅτι ἐγράφησαν εἰς τὴν πρώτην τῶν ἀνθρώπων γλώσσαν. Εἶναι δὲ πρὸς τούτοις ὄχι μόνον τὸ ἀρχαιότατον βιβλίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχαιότατον μνημεῖον τῶν ἀνθρωπίνων ἀγώνων, τὸ παλαιότατον γέννημα τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, τῶρα ὑπάρχον. Ἀνόμοιον μὲ τᾶλλα τοῦ ἀνθρώπου ἔργα, δὲν κληρονομεῖ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ. Ὅλοι τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας οἱ σύγχρονοι ἐχάθησαν πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐλησμονήθησαν· ἀλλ' ὁ θαυμάσιος οὗτος τόμος ἐπιζῆ ἔτι. Ὡς αἱ μυθολογούμεναι στήλαι τοῦ Σηθ, αἵτινες λέγεται ὅτι κατεφρόνησαν τὸν κατακλυσμὸν, ἴσταται ἤδη αἰῶνας πολλοὺς ἀκίνητος εἰς τὸ μέσον τοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον σῦρει τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τῶν ἔργων αὐτῶν εἰς λήθην.

Ἄλλη περίστασις, διεγείρουσα κλίσιν πρὸς τὰς Γραφάς, εἶναι ἡ κατ' αὐτῶν γενομένη βιαία καὶ ἐπιμονος ἐναντιότης. Χιλιάδας ἐτῶν ἀντεστάθη ὁ τόμος οὗτος ὄχι μόνον τὸν πανδαμάτορα χρόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν φυσικὴν καὶ λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν. Ὑποκρινόμενοι φίλοι ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν διαφθεί-

ρωσι καὶ προδώσωσι· βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἐζήτησαν νὰ τὸν ἐξορίσωσιν ἀπὸ τὸν κόσμον· αἱ τῶν μεγαλητέρων αὐτοκρατοριῶν πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ δυνάμεις συνεμάχησαν διὰ τὸν ἀφανισμόν του· τοῦ διωγμοῦ αἱ πυρκαϊαὶ ἀνήφθησαν διὰ νὰ καύσωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του μετ' αὐτοῦ· καὶ πολλάκις ὁ θάνατος ὑπὸ φρικώδη τινὰ μορφήν ἐχρημάτισεν ἢ μόνη ἀνταμοιβὴ εἰς ὅποιον ἤθελε προφυλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν του τὴν μανίαν. Ἐγίναν δὲ καὶ προσβολαὶ κατ' αὐτοῦ σχεδὸν ἀκατάπαστοι δι' ὅπλων διαφόρου εἶδους· —προσβολαὶ, αἵτινες ἤθελαν εἰσθαι εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο βιβλίον καὶ παρὰ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν πλεόν κινδυνώδεις. Εἰς τὰς προσβολὰς ταύτας ἡ εὐφυΐα καὶ ὁ χλευασμὸς κατεδαπάνησαν ὅλα τὰ βέλη των· τὸ λογικὸν παρωδηγημένον ἐβιάσθη νὰ προσφέρῃ βοήθειαν· αἱ ὀπλοθῆκαι τῆς παιδείας ἐκενώθησαν, ὥστε νὰ ὀπλίσωσιν αὐτὸ διὰ τὴν μάχην· ζητοῦντες δὲ μέσα διὰ τὴν εὐτυχῆ τοῦ πολέμου ἐξακολούθησιν, ἐπρόσδραμαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Γραφῆς ὄχι μόνον εἰς μακρυνούς αἰῶνας καὶ μακρυνούς τόπους, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τῆς γῆς τὰ σπλάγγνα, καὶ εἰς αὐτὰ τῶν ἀστέρων τὰ οἰκητήρια. Ὅλων τῶν προσβολῶν τούτων τὸ ἀντικείμενον μένει, μ' ὅλα ταῦτα, ἔτι ἀβλαβές. Μολονότι ἐχλευάσθη παχυλώτερα, ἐπολεμήθη μὲ περισσοτέραν κακίαν, καὶ κατεκάθη συχνότερα ὁποιασδήποτε ἄλλης βίβλου, τὸσον ὅμως ἀπέχει τοῦ νὰ ἐδαμάσθῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρικούς ἀγῶνας, ὥστε εἶναι τῶρα πιθανώτερον παρὰ ποτὲ ὅτι θέλει ἐπιζῆσθαι μέχρι συντελείας τῶν ἀπάντων. Ἡ βροχὴ κατέβη, οἱ ποταμοὶ ἤλθον, οἱ ἄνεμοι ἔπνευσαν, καὶ προσέπεσον αὐτῇ, ἀλλὰ δὲν πίπτει, ὅτι τεθεμελιώται ἐπὶ τὴν πέτραν.

Περιπλέον, ὁ τόμος οὗτος καθίσταται πολὺ μᾶλλον ἀξιοπεριεργὸς διὰ τὸ δεῖχθῆν πρὸς αὐτὸν σέβας, τὴν γενομένην αὐτοῦ χρῆσιν, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ προελθοῦσαν ὠφέλειαν εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ ἀγαθοὺς κατὰ πάντα αἰῶνα. Ἡ Γραφὴ ἐστάθη τῶν προφητῶν, τῶν ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων, καὶ ἄλλων ἀγίων ὁ ἐκλεκτὸς σύντροφος καὶ ὁ στενωτάτος φίλος· ὁ ὀδηγὸς, τοῦ ὁποίου ἠκολούθουν ἀδιστακτικῶς τὰς διευθύνσεις· ὁ σύμβουλος, εἰς τὰς νοθεσίας καὶ διδαχὰς τοῦ ὁποίου ἀπέδιδαν τὴν σοφίαν, τὰς ἀρετὰς, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν των. Περὶ τῆς Γραφῆς ὁ ἐλευθερωτῆς, ὁ βασιλεὺς, ὁ γλυκὺς φαρμακὸς τοῦ Ἰσραὴλ εὐφραίνεται μελετῶν νύκτα καὶ ἡμέραν· αὐτὴ τὸν ἔκαμε σοφώτερον παρὰ τοὺς διδασκάλους του, καὶ αὐτὴν περιγράφει ὡς γλυκυτέραν μέλιτος καὶ τιμιωτέραν χρυσοῦ. Χάριν αὐτῆς πολλοὶ διωκόμενοι Χριστιανοὶ, ἀφήσαντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα, ἐσκήνωσαν εἰς τὴν ἐρημον. Ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης μυριάδες τῶρα εἰς τὸν παράδεισον ἀπέλαβαν τὴν ἰσχυροτάτην καὶ καθαρωτάτην παραμυθίαν· καὶ μόλις εὐρίσκειται εἰς τόπος εἰς τὸ θαυμάσιον τοῦτο βιβλίον, ὅστις δὲν ἔδωκε παραρηγορίαν ἢ διδασκαλίαν εἰς χιλιάδας, ὅστις δὲν ἐβράχην μὲ δάκρυα μετανοητικῆς λύπης, ἢ εὐγνώμονος χαρᾶς, ἀπ' ὀφθαλμοῦς, αἵτινες

οὐδέποτε πλέον θάλουν κλαύσειν. Πιθανὸν ἔτι οὐδ' ἐν ἄτομον εὐρίσκειται εἰς τὴν Χριστιανικὴν ταύτην γῆν, τινὲς τῶν προγόνων τοῦ ὁποίου δὲν ἐτίμων τὴν Γραφήν, ἐνῶ ἔζων, πλέον παρὰ ζῶν· καὶ οὔτινες δὲν ἐδίοντο θερμῶς νὰ τιμῶσιν αὐτὴν ὁμοίως καὶ οἱ ἀπόγονοί των. Χιλιάδες προσέτι ἐσφράγισαν μὲ τὸ ἴδιον αἷμα τὴν πίστιν των εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς, ἀσμένως χύνοντές το εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον, ἐνῶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ μαρτύριον, τοὺς ἐνίσχυε νὰ θριαμβεύωσι κατὰ τῶν βασανῶν αὐτοῦ.

Τὰ ἐξ αὐτῆς ὅμως ἀποτελέσματα δὲν περιορίζονται εἰς ἄτομα. Ἐθνη ἔγιναν ἐπίσης μέτοχα τῶν ευεργεσιῶν τῆς. Τὴν Γραφήν ἔχοντες καὶ μάχαιραν καὶ ἀσπίδα οἱ πρῶτοι κήρυκες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐξῆλθον 'νικῶντες, καὶ ἵνα νικήσωσιν.' Ὅχι ὀλιγώτερον δυνατὴ παρὰ τὴν θαυματοργίαν τοῦ Μωϋσέως ῥάβδον, μόνον ἐγγίξασα κατηδάφισε τῶν Ἐθνικῶν τοὺς ναοὺς, καὶ ἀνέτρεψε τὴν τόσους αἰῶνας ἐγειρομένην τῆς δεισιδαιμονίας καὶ εἰδωλολατρίας οἰκοδομήν. Αὐτὴ καὶ αὐτὴ μόνον εἶναι ἡ αἰτία, ὅτι ἡμεῖς δὲν προσφέρομεν τὴν λατρείαν μας εἰς εἰδώλου ναόν· ὅτι ὁ Ζεὺς, ὁ Διόνυσος, καὶ ἡ Ἀφροδίτη δὲν εἶναι οἱ θεοὶ μας· ὅτι μέγη καὶ ἀκαθαρσία δὲν συνιστοῦν τὴν θρησκείαν μας. Ὅπου ἐπενεργεῖ, ἐπικρατοῦν ἡ ἐγκράτεια, ἡ φιλοπονία, καὶ ἡ ευχαρίστησις· φυσικὰ καὶ ἠθικὰ θεινὰ ἐξορίζονται ἡ σμικρύνονται· ἐκκλησίαι δὲ, νοσοκομεῖα, καὶ ἄσυλα διὰ σχεδὸν παντὸς εἶδους ταλαιπωρίαν, καλλωπίζουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφραίνουσι τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον. Τοιαῦτα εἶναι τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ, ὅσα καὶ αὐτὴ ἡ ἀπιστία, ἐὰν εἶχεν εἰλικρίνειαν, ἤθελεν ὁμολογήσειν ὅτι ἡ Γραφὴ ἐχορήγησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Σχεδὸν σύγχρονος μὲ τὸν ἥλιον, τὸ ἀρμοδιώτατον αὐτῆς ἔμβλημα, χύνει ὡς ὁ φωστὴρ ἐκεῖνος, ἀπαρχῆς τῆς ὑπὸ ῥεύμας τῆς μέχρι τοῦδε, ἀδιάλειπτον φωτὸς ρεῦμα ἐπὶ τὸν ἐσκοτισμένον καὶ ἄθλιον τοῦτον κόσμον. Τίς λοιπὸν δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου ἔδωκε τὴν Γραφήν νὰ ᾖ ἡ 'λύχνος τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις ἡμῶν'; Τίς βλέπων τὴν πηγὴν ταύτην ἔτι πλήρη καὶ ἐκχειλίζουσαν, μ' ἔλα τὰ πίνοντα ἐκ τῶν ὑδάτων αὐτῆς ἐκατομμύρια, δύναται ν' ἀμφιβεβῆ ἔτι ἔχει ἀληθῆ, ἂν καὶ ἄορατον, μὲ τὸν ποταμὸν ἐκεῖνον τῆς ζωῆς συνέχειαν, ὅστις ῥέει διαπαντὸς εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ;

ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ, Η ΒΕΔΟΥΙΝΟΙ.

Οἱ Ἀραβες, οἱ κατοικοῦντες εἰς πόλεις, μάλιστα δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους, ἔλαβαν διὰ τοῦ ἐμπορίου τσαυτὴν ἐπιμιξίαν μὲ ἄλλογενεῖς, ὥστε τὰ παλαιὰ των ἕθη καὶ ἔθη ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐχάθησαν. Ἄλλ' οἱ καθ'αυτὸ Ἀραβες, οὔτινες πάντα ἐτίμησαν τὴν ἐλευθερίαν μᾶλλον τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς τρυφῆς, διάγουσι ὑπὸ σκηνάς, καὶ φυλάττουσι ἀκόμη τὸ πατριαρχικὸν εἶδος

τῆς κυβερνήσεως, τὰς ἔξεις καὶ τὰ ἔθιμα τῶν προγόνων των. Οὗτοι, Βεδουῖνοι λεγόμενοι, θεωροῦν μ' ἐσχάτην περιφρόνησιν τοὺς διαιτωμένους εἰς πόλεις καὶ οἴκους· ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῶσιν ἀπὸ τὰς περιστάσεις νὰ διατρίψωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς καιρὸν εἰς πόλιν, φαίνονται ἄκρως ἀνυπόμονοι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς σκηνάς καὶ τὰς ἐρήμους κατοικίας των. Εἶναι δὲ ληστὰι ἐξ ἐπαγγέλματος· ἀλλ' εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο δὲν προσάπτουν τὴν ἐλαχίστην ἀδικίαν ἢ ἀτιμίαν. Ἐὰν ὄνειδισῆ τις αὐτοὺς διὰ τὰς ἀρπαγὰς των, ἀπολογοῦνται τολμηρῶς, ὅχι ἐνδεῖαν προφασίζόμενοι, ἀλλὰ εὐίσχυριζόμενοι ὅτι ἔχουν δικαίωμα ν' ἀρπάξωσιν. Εἶναι, λέγουσι, οἱ κύριοι τῆς ἐρήμου, ἧτις ἐδόθη εἰς τὸν πατέρα των Ἰσμαὴλ ὡς τὸ μόνον αὐτοῦ μερίδιον· οὐδεὶς ξένος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περνᾷ δι' αὐτῆς· ἀλλ' ὅποιος θέλει, ἀνάγκη πᾶσα νὰ πληρῶνῃ—ἔθεν ληστεύουν καὶ φορολογοῦν τὰ κερβάνια. Εἶναι ὅμως σπανιώτατον νὰ σφετερισθῶσιν ὅλας τὰς πραγματείας· ἐξ αὐτῶν αἱ πλείοται, καὶ συχνάκις αἱ πολυτιμότεραι, τοὺς εἶναι ἄχρηστοι· ευχαριστοῦνται δὲ μὲ τροφὰς καὶ ἐνδύματα, ἔπλα καὶ ἐπίπεια, καὶ μὲ ἀργυρίου ποσότητα, τὴν ὅποιαν προσδιορίζουσι νὰ συναχθῆ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ κερβανίου, ὡς λύτρον καὶ διὰ τοὺς ὁδοιπόρους αὐτοὺς καὶ διὰ τὰς ἐπιλοίπους πραγματείας. Ἡ ποσότης αὕτη εἶναι μὲν πολλοῦς ἀδρά· ἀλλ' ἐπὶ δρόμων συχνάζομένων ἀπὸ κερβάνια, προσέχουσι νὰ μὴ ᾖ τσαυτὴ, ὥστε διόλου νὰ ἐμποδίσῃ πραγματευτὰς καὶ ὁδοιπόρους ἀπὸ τὸ νὰ περνᾶσιν ἐκεῖθεν· καθότι ἡ πείρα τοὺς ἐδίδαξεν, ὅτι ἐπωφελέστερον εἶναι νὰ λαμβάνωσιν ὀλίγον ἀπὸ πολλοὺς παρὰ πολὺ ἀπὸ ὀλίγους. Συχνάκις, μ' ἔλα ταῦτα, πίπτουσι εἰς καταχρήσεις τόσοσιν ὑπερβολικὰς, ὥστε οἱ ἀξιολογώτεροι δρόμοι παραιτοῦνται διὰ χρόνου.

Εἰς τὰς ληστείας των οἱ Ἀραβες σπανίως χύνουσι αἷμα, ὅταν δὲ γένη ἀντίστασις· τοῦτο δὲ συμβαίνει σπανιώτατα, διότι καὶ οἱ πλέον γενναῖοι τρομάζουσι στοχαζόμενοι ὅτι, καὶ εἰς μόνους Ἀραβῶν ἐὰν χάσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, λαμβάνουσι φοβερὰν ἐκδίκησιν οἱ σύντροφοί του. Ἐὰν ἡ συνοδία φαίνεται πολλὰ δυνατὴ, οἱ Βεδουῖνοι δὲν ἐπιχειροῦν νὰ τὴν ἐνοχλήσωσιν· ἐὰν δὲ ᾖ ἀσθενής, ὁ μόνος σωτηριώδης τρόπος εἶναι ὑποταγή. Ἡμεῖς αὐτοὶ περιωδύσαμεν ἄπλοι χωρὶς προσωπικὴν βλάβην· γνωρίζοντες δὲ τὸν Βεδουϊνικὸν χαρακτῆρα, δὲν ἐθαυμάσαμεν ποσῶς, ἂν καὶ ὑπερελυπήθη.